

821.111(73)
М12

ДЛЯ ПРИХИЛЬНИКІВ РОМАНУ
ГОЛЛІ БЛЕК «ЖОРСТОКИЙ ПРИНЦ»

САРА ДЖ. МААС

С1214773

ДВІР
СРІБНОГО
ПОЛУМ'Я

ФЕНТЕЗІ, ГІДНЕ ПОРІВНЯННЯ
ЗІ СВІТОМ ДЖОРДЖА МАРТІНА

Vivat
ВИДАВНИЦТВО

18+

Розділ 11

Двері приватної бібліотеки виявились замкненими. Неста посмикала ручку, але відчинити їх не змогла.

— Відчини ці двері, — тихо попросила вона.

Дім її ігнорував.

Знову спробувала смикнути ручку, налягаючи плечем на двері.

— *Відчини ці двері.*

Нічого.

Вона щосили вгатила в них плечем.

— *Негайно відчини ці двері.*

Дім відмовився їй коритися.

Неста, відхекуючись, скреготнула зубами. Сьогодні їй довелося розставляти більше книжок, ніж учора, бо жриці, найімовірніше, дізналися від Гвін, що Неста тепер за ними прибиратиме. І стали скидати свої книжки на її візок — а декотрі навіть просили знайти для них певні томи. Неста погодилася, бо шукання таких книжок давало їй змогу побувати в різних нових куточках бібліотеки й чимось завантажити мозок, проте, коли нарешті пробило на шосту, вона була неймовірно вимотана, запилена й голодна. І проігнорувала сендвіч, який Дім запропонував для неї вдень, чого, як з'ясувалося, було достатньо, щоб розізлити Дім аж до замикання від неї приватної бібліотеки.

— Усе, чого я хочу, — пробурчала Неста, — це гарячої смачної їжі й цікаву книжку.

Вона знову спробувала ручку дверей.

— Будь ласка.

Нічого. Взагалі нічого.

— *Гаразд.*

Вона помчала геть коридором. На самому тільки голоді підійнялася до їдальні. І побачила там Кассіана, який уже переполовинив свою порцію в товаристві Азріеля, що сидів навпроти.

Обличчя Співця тіней було похмуре, а очі сторожкі. Кассіан, сидячи спиною до неї, напружився, безсумнівно стривожений її запахом чи темпом і звуками кроків.

Неста не стала розмовляти з ними, націлившись на стілець десь посередині довгого стола. Перед нею миттєво з'явилося сервірування для обіду й тарілки зі стравами. Неста справедливо підозрювала, що за першої-ліпшої спроби взяти тарілку й піти з нею геть усі ці наїдки зникнуть із рук раніше, ніж вона дістанеться дверей.

Тому, так само мовчки, вона сіла на стілець, узяла виделку й зосередилась на телячому філе зі смаженим аспрагусом.

Кассіан прокашлявся й звернувся до Азріеля:

— Скільки тебе не буде?

— Ще не знаю. — Співець тіней уважно подивився на Несту, а потім додав: — Васса мала рацію, коли підозрювала якусь смертоносну інтригу. Там усе складається досить небезпечним чином, і мені розумніше лишатися тут, у Домі, розсіюючись туди за потреби.

Цікавість була нестерпна, але Неста нічого не сказала. Васса — вона не бачила зачарованої людської королеви після закінчення війни. Після тієї зустрічі, коли юна королева спробувала поговорити з Нестою про те, яким *чудовим* виявився Нестин батько, як він став справжнім батьком і для неї, як допоміг, як завоював для неї тимчасову свободу, як... вона говорила й говорила, аж поки Несту до кісток не пробрало бажання втекти геть. Кров кипіла від усвідомлення того, що батько знайшов

у собі сміливість для іншої, але не для Нести й не для її сестер. Він став батьком, якого Неста так потребувала, — але став ним для чужинки. Він дав матері померти, бо відмовився виряджати свій торговельний флот шукати для неї ліки. Він зубожів і спокійно сидів, коли вони помирали з голоду, але вирішив битися заради незнайомки? Заради цієї чужої королеви із сумною казочкою про зради і втрати?

Те, що жило глибоко в Несті, заворушилося, але вона проігнорувала те ворухіння так добре, як тільки могла, не відпружуючись на музику, секс чи вино. Відпила води, щоб остудити горло й живіт, і сподівалася, що цього буде досить.

— А Різ що про це говорить? — спитав Кассіан із повним ротом.

— А хто, як гадаєш, наполіг, щоб я не ризикував і не залишався там?

— От же страхополох. — У голосі Кассіана, втім, прозвучала захоплена нотка.

І знову запанувала тиша. Азріель кивнув на Несту:

— Що з тобою сталося?

Неста знала, що він має на увазі: синець під оком, який нарешті став блякнути. Руки й підборіддя вже зцілилися, зникли також забиття на тілі, але той клятий синець усього лише позеленів. Та до завтрашнього ранку й він мав зникнути.

— Нічого, — відповіла Неста, старанно не дивлячись у бік Кассіана.

— Зі сходів упала, — сказав Кассіан, так само уникаючи дивитись на неї.

Азріель багатозначно помовчав, перш ніж спитати:

— Тебе хтось... штовхнув?

— Покидьок, — загарчав Кассіан.

Неста підвела погляд від тарілки — настільки, щоб побачити в очах Азріеля веселість, дарма що його повні губи так і не склалися в усмішку.

— Я тобі вже розповідав, — казав знову Кассіан. — Якби вона поклопоталась про те, щоб потренуватись, дістала б бодай можливість хвалитися своїми синцями.

Азріель спокійно відпив води.

— А чому ти не тренуєшся, Несто?

— Бо не хочу.

— Чому не хочеш?

— Азріелю, не марнуй часу, — пробурмотів Кассіан.

Неста спопелила його поглядом.

— Я не тренуватимусь у тому мерзенному селищі.

Кассіан відповів не менш сердитими очима.

— Тобі віддали наказ. І ти знаєш наслідки непокори. Якщо не злізеш із тієї сраної каменюки до кінця тижня, то все, що з тобою станеться потім, буде не на моїй совісті.

— То ти помчиш скаржитися своєму дорогоцінному Вищому Лордові? — промуркотіла вона. — Великий сильний воїн прохатиме ой-ой-ой якого могутнього Різенда битися замість себе?

— Не смій говорити про Різа в такому тоні, — загарчав Кассіан.

— Ваш Різ — покидьок, — огризнулася Неста. — Пихатий чепуристий *покидьок*!

Азріель сів дуже прямо. У його очах палав чистий гнів, але він мовчав.

— Цілковита дурня, — виплюнув Кассіан, і Сифони на його руках спалахнули червоним вогнем. — І ти знаєш, що це *неправда*, Несто.

— Я його ненавиджу, — просичала вона.

— Гаразд. Він теж тебе ненавидить, — огризнувся нарешті Кассіан. — Усі з біса тебе ненавидять. Ти цього хотіла? Тож вітаю, це врешті сталося.

Азріель довго, шумно видихав.

Кассіанові слова камінням влучали в неї, одне за одним. І били кудись у живе, м'яке й тепле. Били сильно.

Пальці Нести підтиснулися пазурами, шкрябнули по столу, коли вона визвірилась у відповідь:

— А тепер, гадаю, ти скажеш мені, що ти *єдиний*, хто мене не ненавидить, і тому я маю відчуті щось на кшталт вдячності, а з вдячності погоджуся з тобою тренуватись.

— Ні, тепер я скажу, що з мене *годи*.

Слова загуркотіли лавиною. Неста змигнула, і це була єдина ознака здивування, яку вона дозволила їм побачити.

Азріель напружився ще сильніше, ніби теж на таке не чекав.

Але Неста кинулася в атаку, перш ніж Кассіан зміг щось сказати.

— Чи означає це, що з тебе досить і крапання на мене слиною? Яке ж це буде *полегшення* — знати, що ти нарешті зрозумів натяк.

Кассіан глибоко вдихнув, могутні м'язи грудей задвигтіли, горло смикнулося.

— Якщо хочеш розірвати себе на шмаття, не барись. Руйнуй себе як тобі заманеться. — Він підвівся, залишаючи недоїдену вечерю. — Тренування мають допомогти тобі. А не покарати. І я не знаю, якого дідька лисого тобі бракує глузду це *допетрати*.

— Я вже сказала тобі. Я не тренуватимусь у тому жалюгідному селищі.

— Добре.

Кассіан пішов геть, звук його кроків сердито прогулав коридором і затихнув.

Неста, залишившись наодинці з Азріелем, вишкірила зуби.

Той дивився на неї мовчки, холодно й нерухомо. Так, ніби бачив усе, що відбувалося в її голові. І побитому серці.

Їй несила було це витримати. Тож Неста підвелася, майже не скуштувавши вечері, і теж вийшла геть.

Вона повернулася до бібліотеки. Начаровані вогники світили яскраво, як удень, і кілька жриць, котрі теж залишились, блукали ярусами. Неста знайшла свій візок, знову завалений книжками, які слід було розставити.

Ніхто до неї не звертався, і вона ні з ким не говорила, заходившись працювати в компанії ревучої тиші, яка залила свідомість.

Амрен помилилася. «*Пропонуй і далі свою руку*» — дурна порада, коли справа заходить про когось зі схильністю гризнути ту простягнуту руку й відкусити пальці.

Кассіан уместився на пласкій верхівці гори, де було збудовано Дім Вітру, і дивився на тренувальний ринг унизу просто неба. Над головою миготіли зорі, а свіжий осінній вітер шепотів про те, що невдовзі листя змінить барву й настануть зимові холоди. Веларіс унизу іскрився золотом, стікаючи до Сидри веселкою кольорів.

Ніколи ще Кассіан не зазнавав *такої* поразки.

Адже його сповнювало таке безглузде сподівання й таке дурнувате прагнення, що він до останнього не вірив у відмову Нести. Донині, коли побачив її на тому камені, він знав, що їй кортить підвестися — і бачив, як вона відмежовується від своїх інстинктів. Як замикається у сталевій клітці власної волі.

— Ти ж бо зазвичай не із задумливих.

Кассіан сахнувся від несподіванки й різко повернув голову — до Фейри, яка вже сиділа поруч. Хилитаючи

НОВА МАГІЧНА СЕРІЯ

Сара Дж. Маас –

американська письменниця, працює в жанрі фентезі.
У шістнадцять років написала дебютний роман серії,
завдяки якій здобула світову популярність.

Її твори перекладено тридцятьма п'ятьма мовами.
«Двір срібного полум'я» – п'ята частина серії книжок, у якій
Маас переосмислює класичний сюжет про Красуню та
Чудовисько. Твори авторки стали бестселерами
за версіями *USA Today* та *The New York Times*.

Неста Арчерон завжди була гордою й гарячкуватою. Відколи проти власної волі стала фейрі, вона намагається знайти собі місце в небезпечному світі, спустошеному війною. Не може забути про жахи війни з Гайберном, а ще відчуває, що не тільки не має друзів, але й втрачає любов рідних сестер. Їй випадає шанс відпружитися на працю в бібліотеці та щоденні тренування під наглядом Кассіана. Проте навіть цей суворий воїн може виявитись безсилий у боротьбі Нести з її власними монстрами. Ще невідомо, чи спроможеться він запалити в ній полум'ям жагу до кохання й до прийняття нової себе...

Тим часом хтось із підступних королів, які повернулися на континент під час останньої війни, уклав новий небезпечний союз. Двір Ночі мусить діяти швидко: розгадувати ребуси інтриг, шукати прадавні артефакти й робити ставку на... роздвоєну Несту та її нові сили, справжню сутність яких ще ніхто не розуміє.

Саспенс, романтика, інтриги та екшн.

Це не та книжка, яку можна пропустити!

HuffPost

А ЩО, ЯК ПОЄДНАТИ
«КРАСУНЮ ТА ЧУДОВИСЬКО»
З «ВІДЬМАКОМ»?

ISBN 978-617-17-0150-2

9 786171 701502 >

інтернет-магазин

vivat-book.com.ua

Vivat
ВИДАВНИЦТВО